

8. MEZINÁRODNÍ FESTIVAL NEZÁVISLÝCH A AMATÉRSKÝCH DIVADEL - PRAHA 2006

Krátce o historii festivalu...

Divadlo Lucerna MB ve spolupráci s Divadlem Na zábradlí, divadlem DISK, Divadlem U Valšů a hlavním městem Prahou, za finanční podpory Ministerstva kultury ČR, agentury Artforum 21 a Městské části Praha 1 pořádá od 30. června do 4. července 2006 osmý ročník Mezinárodního festivalu nezávislých a amatérských divadel APOSTROF, Praha 2006.

[pokračování na str. 3](#)

Divadlo Lucerna MB...

Soubor byl založen v lednu roku 1975. O rok později získal vlastní domovskou scénu v historickém centru Prahy – v Malostranské besedě. Po rozpačitých uměleckých začátcích navázal spolupráci s režisérem brněnského Divadla Husa na provázku Zdeňkem Pospíšilem a pod jeho vedením nastudoval Uhdeho a Štědroňovu Baladu pro banditu (leden 1977). S tímto „trampským muzikálem“ se Lucerna MB rázem vyšvihl mezi špičky českého amatérského divadla. Následná spolupráce s dalšími profesionálními režiséry pak udržovala Lucernu na vysoké umělecké úrovni po mnoho let.

[pokračování na str. 3](#)

Divadlo Na zábradlí...

Historie dnešního Divadla Na zábradlí začala 9. prosince 1958 premiérou hry Kdyby tisíc klarinetů s texty Jiřího Suchého a Ivana Vyskočila, dvou z pěti zakladatelských osobností divadla.

[pokračování na str. 4](#)

Divadlo DISK...

Divadlo DISK má již přes půl století stabilní a neodmyslitelné místo mezi pražskými divadly. Jeho dlouholetou tradici obnovují každý rok noví studenti divadelní fakulty Akademie múzických umění, kteří vstupují na konci třetího ročníku studia na prkna DISKU, aby ho po roce opět opustili a rozešli se do svých prvních profesionálních angažmá. DISK je repertoárovým divadlem se dvěma soubory. Jeden tvoří studenti katedry činoherního divadla (KČD), druhý studenti katedry alternativního a loutkového divadla (KALD). Kromě toho je DISK využíván jako zkušebna a laboratoř fakulty.

[pokračování na str. 4](#)

Divadlo U Valšů...

Divadlo U Valšů, poměrně nová scéna v Betlémské ulici 5 v centru Prahy, láká diváky od roku 2004. Divadlo se nachází v sousedství tří významných pražských scén – Violy, Národního divadla a Divadla Na zábradlí. Tento prostor je pro divadlo výzvou, která nabízí různorodost a neobvyklost žánrů scény.

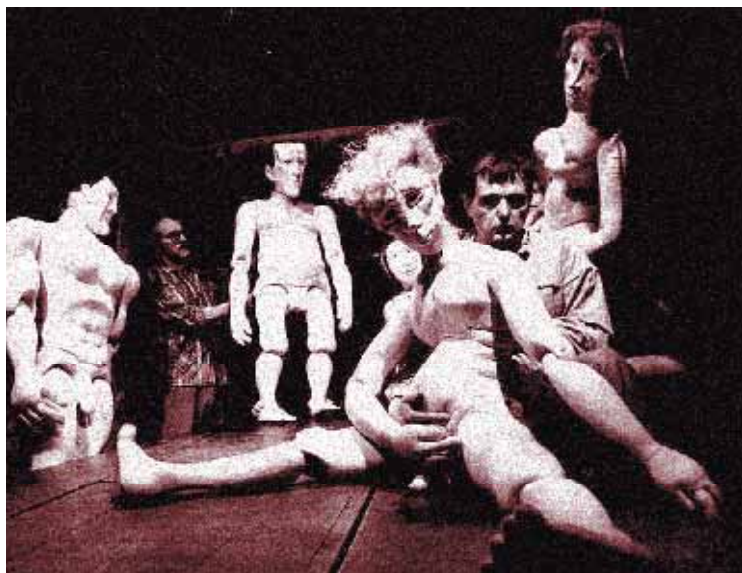
[pokračování na str. 4](#)

...krátce o historii festivalu

Myšlenka uspořádat mezinárodní divadelní festival, který by konfrontoval české a slovenské divadlo na straně jedné a divadlo ze vzdálenějšího zahraničí na straně druhé, se zrodila mezi členy divadla Lucerna MB v prosinci 1998 při jejich účasti na divadelním festivalu Fiesta'98 ve Venezuele. Již v červenci následujícího roku se uskutečnil první ročník festivalu amatérských divadel MB(apostrof)99, Praha 1999 za účasti třinácti souborů z Čech, Slovenska, Maďarska a Venezuely. Již od počátku probíhal festivalový program v Divadle Na zábradlí, které je díky laskavosti ředitelky Doubravky Svobodové a uměleckého vedení jeho stěžejní festivalovou scénou. Program, časem rozšířený o nezávislé divadelní soubory, probíhal v minulých ročnících také v Malostranské besedě - domovské scéně pořádajícího souboru Lucerna MB, dále v Divadle v Dlouhé a v Galerii Rudolfinum. Loňský sedmý ročník zaznamenal dvě významné změny. APOSTROF začal úzce spolupracovat s Divadlem DISK Akademie múzických umění Praha v čele s ředitelem Michalem Lázňovským. Druhou změnou bylo zkrácení názvu na APOSTROF, Praha. Nejmladším spolupřátelskou scénou je Divadlo U Valšů.

Festival nabízí rok od roku širší škálu divadel ze stále vzdálenějšího zahraničí. Letos je hlavní festivalový program sestaven ze čtrnácti kvalitních inscenací z Evropy, Jižní Ameriky a Asie. Mimo tato představení nabízí APOSTROF i několik divadelních dílen, video-promítání a výstavy.

...divadlo Lucerna MB

Po „sametově revolučním“ roce 1989 přišel nečekaný útlum. Na repertoáru divadla zůstala pouze Balada pro banditu (více než 25 let!!!). V druhé polovině 90. let se část členů divadla rozhodla pro vlastní adaptaci Žáčkovy hry pod názvem PraPtákoviny. O režijní spolupráci byl požádán Akram Staněk, který se postupem času stal stálým režisérem Lucerny MB a později i jejím šéfem. Pod jeho vedením vznikla řada velice úspěšných inscenací: Horror a Modrá tvář A. Goldflama, patrona letošního APOSTROFu, Tma L. Andrejeva a další.

Lucerna MB opět navázala na svoji bohatou historii zahraničních zájezdů. S Horrorem a Tmou uspěla na festivalu Fiesta'98 v Caracasu, dále navštívila Rakousko, Německo a Argentinu.

V posledních letech vzniklo v Lucerně MB několik inscenací v režii Akrama Staňky, Violy Baštyřové či Jaroslava Fišera. Autorská představení PROJEKTU PSYCHO I. a II., Go'lash, Ten špatnej a Örkényho Rodina Tótových. Kromě toho se část členů divadla věnuje od roku 1999 produkci mezinárodního festivalu APOSTROF.

...divadlo Na zábradlí

„Zábradlí“ je jedním z nejzajímavějších a nejkvalitnějších divadel, jehož tvorba vždy patřila k vrcholům nejen českého divadelního umění. Pantomíma světově uznávaného mima Ladislava Fialky sklízela po léta úspěchy v zahraničí a doma byla vyhledávána jak českým, tak zahraničním publikem. V průběhu let zde pracovala (a pracuje) řada velkých hereckých i režisérských osobností (Evald Schorm, Jan Grossman, Václav Havel, J. A. Pitínský, Arnošt Goldflam, Sergej Fedotov, David Radok, Petr Lébl).

Od bývalého českého prezidenta Václava Havla, který zde pracoval v letech 1960 – 1968, dostalo Divadlo Na zábradlí ke svým čtyřicetinám v roce 1998 následující vyznání:

„...V Divadle Na zábradlí jsme prožili s mojí tehdejší ženou Olgou vrchovatě plných osm let života. Byl to vlastně jediný čas, kdy jsem se mohl plně věnovat v nejrůznějších „řemeslech“ divadlu: pracoval jsem tam jako osvětlovač, kulisák, dramaturg, autor, tajemník a dokonce i herec... Doba zde strávená mne formovala nejen jako autora, ale i jako člověka. Rád na ni vzpomínám.“

Ředitelkou Divadla Na zábradlí je od roku 1993 Doubravka Svobodová, umělecké vedení tvoří Jiří Pokorný a Ivana Slámová. Divadlo spolupracuje s festivalem APOSTROF od jeho založení v roce 1999.

foto © Ian Grundy

...divadlo DISK

V DISKU jsou k vidění absolventská představení studentů čtvrtých ročníků obou kateder oborů herectví, režie, dramaturgie a scénografie. Inscenace vznikají za výdatné pomoci studentů druhého ročníku divadelní produkce. Hrají, produkují a scénu a kostýmy navrhují téměř výhradně studenti. S režii je to složitější, protože někdy je více absolventských představení než absolventů režie a dramaturgie, a tak vedle prací studentů můžete vidět i představení, která zrežirovali známí režiséři a herci.

Divadlo DISK je experimentální prostor. Takže když zde shlédnete více představení, může se stát, že jeviště i hlediště budou pokaždé jinde. Může se hrát na šířku, na délku, mezi dvěma hledišti nebo v aréně.

DISK funguje jako přechod mezi školou a profesionálním divadlem. Studenti tu ukážou, co umí, ale taky mají možnost se ještě učit a experimentovat (ale i chybovat), než půjdou do „opravdového“ angažmá.

Ředitelem divadla je Michal Lázněvský. Divadlo DISK je spoluorganizátorem festivalu APOSTROF od roku 2005.

...divadlo U Valšů

Cílem divadla je nabízet zralé umění zralým lidem bez ohledu na jejich věk. Výčet umělců, kteří stanuli na jevišti Divadla U Valšů, by byl dlouhý. Jmenujme alespoň některé: Radovan Lukavský, Libuše Domanínská, Jaromír Pleskot, Jaroslava Adamová, Otakar Brousek, Jiří Suchý, Josef Vinklář, Jan Kačer, Rudolf Pellar...

V sezóně 2005/06 nastudoval v Divadle U Valšů režisér Akram Staněk hru Arnošta Goldflama Stará bába tančí s Lubou Skořepovou v hlavní roli. Dosavadních dvacet pět repríz jistě svědčí o zájmu publika.

Off - program

Festivalové dokumenty – DNZ, foyer, 1. – 4. 7. 2006

Každodenní promítání dokumentů z jednotlivých ročníků festivalu. Jedná se o sestřih představení, rozhovorů a zajímavostí ze III. – VII. ročníku festivalu.

Výstavy – DNZ, foyer, 30. 6. – 4. 7. 2006

Několik výstav, které budou umístěny na tablech ve foyer Divadla Na zábradlí, přiblíží zájemcům historii festivalu a pořádajícího souboru Lucerna MB a také dvě z osobností festivalu: dramatika, herce a režiséra Arnošta Goldflama – patrona festivalu - a festivalového ředitele Akrama Staňka.

CENA DIVÁKA

Hynek Chmelař – autor CENY DIVÁKA

DNZ, úterý 4. 7. 2006, 22:30

Od druhého ročníku festivalu APOSTROF je udělována věcná cena za „divácky nejúspěšnější představení“, jejímž autorem je výtvarník Hynek Chmelař (*1965). Jeho keramická, lehce bizarní a pijáctvím inspirovaná díla si jistě zapamatoval mnohý návštěvník festivalu. Hynka Chmelaře pojí k divadlu profesionální vztah. Vystudoval katedru loutkoherectví na pražské DAMU (Divadelní akademii múzických umění). Po studiích působil v jednom z nejznámějších českých experimentálních divadel, v HaDivadle v Brně. Odtud byl už jen krůček k angažmávu Činoherním studiu Ústí nad Labem, snímž se po pěti letech rozloučil. V současné době se živí jako svobodný umělec. Hostuje v řadě pražských i mimopražských divadel (Rokoko, Divadlo Komedie) a zároveň si na živobytí vydělává jako keramik.

Kontakt: www.grandcru.cz/chmelar

Ceny a jejich výherci:

- II. MB(apostrof)99** Dočasná Šejkspírovská společnost Jedličkova ústavu (ČR) vyhrála džbán na pivo
- III. MB(apostrof)99** DISK Trnava (SR) získal „pijákovou lékárničku poslední záchrany“
- VI. MB(apostrof)99** Via Rosse (Itálie) si odvezla kbelík na chlazení šampaňského
- V. MB(apostrof)99** Teatro San Martín de Caracas (Venezuela) vyhrálo objemný kanystř na víno
- VI. MB(apostrof)99** BABI (Rusko) obdržely karafu s „panáky“
- VII. APOSTROF** Le MON (SR) byl poctěn džbánem na víno

GOLDFLAM Arnošt - patron APOSTROFu 2006

Píšící režisér a režijující dramatik Arnošt Goldflam se narodil v roce 1946 v Brně. Nedostudoval medicínu, pracoval jako dělník, úředník, byl členem recesistické „brněnské bohémy“ soustředěné kolem osobnosti Jana Nováka, věnoval se i výtvarnému umění. V letech 1972–1976 absolvoval obor činoherní režie na JAMU v Brně. V první polovině 70. let vystupoval jako herec v divadle Husa na provázku a v několika dalších souborech. V roce 1978 přijal angažmá režiséra a herce v tehdy prostějovském Hanáckém divadle. S tím se v roce 1993 rozloučil a odešel na řadu let na volnou nohu. Od roku 2003 působil v Klicperově divadle v Hradci Králové. V současnosti je opět ve svobodném povolání jako režisér, dramatik, spisovatel, herec a pedagog JAMU a zároveň spolupracuje s filmem a s televizí...

Dramatické texty Arnošta Goldflama se pohybují na hraně melancholického porozumění a komiky, se sentimentem a ironií autor zaznamenává pinožení zdánlivě obyčejného, chybujícího a pochybujícího člověka na pozadí historických zvratů i v banálních situacích. Místo se jeho postavy vyjevují ve svém utrpení a smutku, záhy je však nemilosrdně odhaleno jejich sobectví, zaslepenost a směšnost nebo jsou zparodovány zaběhlé literární mody – autor se k hrdinům svých textů empaticky přibližuje, odkrývá jejich privátní svět a opět se od nich chladně vzdaluje.

Dramatické texty Arnošta Goldflama netvoří jednotlivý gradovaný příběh, ale spíše mozaiku obrazů. Samotný děj je často přerušován nebo se hvězdovitě rozvíjí příbuznými literárními, hudebními a jinými motivy. Do konkrétního časoprostoru pronikají vzpomínky, útržky písní a představy. Goldflam upřednostňuje detail před celkem, jednotlivou situaci před jedním, přesně zachycuje drobná pozorování. Do svých her autor často vkládá autobiografické prvky, snad tím nejžejmějším je vlastní dětství a židovský osud – ale ani ten nezískává v Goldflamových textech jednoznačně vážné vyznění, i ve stínu smrti autor mísí vysoké s nízkým, humor s tragikou.

V Goldflamových hrách nalezneme ozvuky absurdního divadla, groteskní nadsázku, popírání divadelní iluze a ambivalenci výkladu.

V současnosti účinkuje jako herec ve dvou titulech uváděných Divadlem v Dlouhé, hrají se jeho režie vlastních i cizích divadelních her, například v Klicperově divadle v Hradci Králové, v HaDivadle, v divadlech Komédie a Minor v Praze, uvádějí se také jeho texty v nastudování jiných režisérů, a v posledních letech vydal knížku pohádek pro děti a dvě sbírky povídek.

(jako hlavní zdroj byl použit profil z internetového Literárního portálu)

Čtyři otázky od ředitele festivalu Akrama Staňka

1

Jaký vztah máš, Arnošte, k amatérskému divadlu?

V podstatě jsem z amatérského divadla vyšel, léta jsem spolupracoval s brněnskou lkskou¹, režíroval jsem a hrál, jezdil jsem na Písek, pak s Hadivadlem jsme hrávali na Wolkrově Prostějovu, tam jsem vždycky viděl řadu představení, občas se mi i teď poštěstí, že se někam vypravím, třeba na dr. Krásku nebo tak. A taky třeba v Hradci na Dno, i jsme spolupracovali. Tak jsem se tomu světu úplně nevzdálil.

2

Čím se podle Tvého názoru práce amatéra a profesionála nejvíce odlišuje?

Amatéri mají horší podmínky a musí dělat tzv. chudé divadlo. To podněcuje obraznost, fantazii, metaforu. Nebývají tak profesionálně, řemeslně vybaveni jako profesionálové, o to více mají svobody a entuziasmu. Nemusí se ohlížet na diváckou obec, mohou dělat, co jim velí inspirace, chuť rozpoložení, pracuje se kolektivně – mnohdy – nebývají tak zatuhlí a chodí se dívat i na ostatní, na rozdíl od některých „profesionálů“. Jsou svobodnější a mohou být osobitější. To všechno ale závisí na míře nasazení, času a energie, se kterýmižto vklady do věci vstupují. A samozřejmě taky na míře talentu, invence.

3

Je divadlo, podle Tvé zkušenosti, mezinárodně sdělné? Jak překonává jazykové bariéry?

Bývám občas pozván na nějaký zahraniční festival a vidím třeba divadlo ze země nám vzdálené myšlenkově, kulturně... třeba z Turecka nebo jiné, pro nás exotické země. Zpočátku jsem si brávil sluchátka, postupně od nich upouštím. Většinou, pokud se jenom nesedí a nemluví, pokud je to trochu divadlo – překlad nepotřebuju. Nějakým způsobem rozumím, vnímám, nechávám věc na sebe působit. Možná neporozumím nějaké zápletky, ale zůstává mi ten pocit, dojem... Myslím, že divadlo je sdělné pro toho, kdo chce něco vnímat, nechat se unést.

4

Jaký má smysl pro divadelní tvůrce vzájemné setkávání na půdě festivalů?

Festivaly, přehlídky, konfrontace, to je důležitá věc. Když je divadlo, jak říká dr. Osolobě², komunikace komunikací o komunikaci, čím bychom byli lidsky, osobnostně, autorsky, herecky atd., čím bychom bez toho byli? Musíme komunikovat, jinak je to zlé. A dívat se na to, jak se vyjadřuje někdo jiný, jak vidí věci, jak

je vnímá, jak je sděluje, to je velmi důležité pro obě strany. To je základ toho, abychom se naučili vyjadřovat naše myšlenky, pocity, zážitky, naše zkušenosti, a to je také nezbytné, všechno to někomu zprostředkovat, a ovšem také zase zpětně. Čili – ať žijou přehlídky, festivaly, ať žije komunikace!

AG

**Společná fotografie
Komorní scéna Aréna Ostrava
po generálce představení
Komplikátor
(bublíny dopsal herci...)**

¹ Proslulé brněnské amatérské divadlo let sedmdesátých

² Přední český divadelní teoretik

VIETNAM

Ústřice-Mušle-Šnek-Škeble

Central Dramatic Theatre Company, Hanoj

DISK, pátek 30. 6. 2006, 17:15

Ústřice-Mušle-Šnek-Škeble je snadno pochopitelný, vtipný příběh, v němž jako postavy vystupují Ústřice, Mušle, Šnek, Škeble a další živočichové. V jednotlivých scénách obviňují chamtivé a nenasytné mandaríny z utlačování chudých dělníků a rolníků, protože své námezdní síly vydírají a zneužívají. Tato hra reflektuje mizerné životní podmínky chudých lidí ve vietnamské feudální společnosti, kteří jsou nuceni vykonávat různá pochybná zaměstnání, aby sebe a své rodiny uživil. Ústřice-Mušle-Šnek-Škeble patří k oblíbeným lidovým příběhům a podává upřímnou výpověď o povaze vietnamského národa.

Central Dramatic Theatre Company patří k nejlepším divadelním souborům ve Vietnamu. Funguje už přes padesát let a během jeho existence jím prošlo přes dvanáct generací nadaných umělců. Na svém kontě má desítky nejen vietnamských, ale i mezinárodních ocenění. Jako hlavní úkol si vytýčil představit vietnamskému publiku nejen klasická dramata domácí, ale i světová. Soubor spolupracuje také s mnohým zahraničními umělci i divadly (Rusko, Francie, Německo, Norsko, Čína, USA aj.), se kterými společně hledá cestu, jak seznámit zahraniční publikum s tradiční vietnamskou divadelní kulturou.

Hraji: Anh Bui Trung, Hang Pham Que, Xuan Nguyen Thi Chieu, Huong Nguyen Thi Lan, Bac Nguyen Xuan, Khanh Tran Quoc, Ha Nguyen Thi Thu, Don Lai Phu, Quang Le Hong

Režie: Dang Tu Mai

Německo

Georg Kreisler, John Kander – Bluebird / Modrý pták

THAG - Theater Fellbach, Fellbach

DNZ, pátek 30. 6. 2006, 20:30

Bluebird je jemná, roztomilá dívka. Neusiluje o nic víc než tančit, zpívat a bavit publikum. Je to však Židovka a události, ke kterým dochází v roce 1938 ve Vídni, pro ni představují existenciální problém. Musí svou rodnou zemi opustit. Uchýlí se do Švýcarska, kde rovněž není vítána, nicméně dostává víza a odjíždí do Spojených států. Tam se všemožně snaží, aby se z ní stala hvězda. Vystupuje na bezvýznamném jevišti kdesi na maloměstě a marně čeká na telefonát z Hollywoodu. Jednoho dne se telefonátu konečně dočká – ne však z Hollywoodu, ale z Evropy, a to od jedné dávno zapomenuté lásky...

THAG - Theater Fellbach tvoří studenti různých škol a institucí z Fellbachu a Stuttgartu. Od roku 1972 předvedlo divadlo v různém složení širokou škálu her: dramata, komedie, muzikál i malou operu. Díky finanční i morální podpoře Německé asociace amatérských divadel BDAT reprezentuje THAG - Theater každým rokem mladé německé divadlo na různých mezinárodních festivalech po celém světě.

Hrají: Christiane Mücke, Gregor Wohak, Jürgen Münchinger

Režie: Gustav Adolf Frank

Bosna a Hercegovina

Ljubica Ostojić – Propojeni – Balkánské magické a rituální hry

Puppetry Studio Sarajevo

DNZ, sobota 1. 7. 2006, 15:00

Propojeni – Balkánské magické a rituální hry je drama s tanečními prvky, které kladé zvláštní důraz na magické rituály spojené s kultem měsíce, jež vykonávají ženy, aby jim přinesly vytouženou plodnost. Představení je založeno na sice odlišných, ale vnitřně propojených kulturních tradicích, které se udržují na Balkánu. Obzvláště ty zvyklosti, které se týkají dospívání mladých dívek, jsou dodnes pevně zakořeněny v lidové tradici.

Propojeni nám chce připomenout naše kořeny a dávné předky. Vrací se do dob, kdy si člověk poprvé všiml, že některé běžné věci a jevy, ke kterým v jeho životě dochází, jsou úzce propojeny se záhadným vesmírným objektem – Měsícem – a jeho pohybem.

Hraji: Sonja Goronja, Riad Ljutović, Meida Bešić, Adriana Gligorijević, Jasminka Božuta, Andrea Soldo, Elmaja Bavčić, Ena Bavčić, Maja Olovčić, Lamis Kulenović, Dijana Olovčić, Dunja Galino, Sanja Arnautović, Elma Selimović

Režie: Dubravka Zrnčić-Kulenović

Choreografie: Branko Banković

Itálie

Stefano Romani - Slepíčárna

L'isola che c'è, Řím

DISK, sobota 1. 7. 2006, 17:15

Příběh vypráví o skupině brojlerů, kteří se rozhodli uprchnout z kurníku. Žijí tu v hrozných podmínkách, protože jsou chováni pouze pro maso. Nakonec jenom jeden z nich najde vytouženou svobodu, svým činem ale dodá ostatním brojlerům potřebnou sílu a motivaci vzbouřit se a odstartovat revoluci.

Soubor L'isola che c'è vznikl před dvěma lety a ve své produkci se zaměřil na pohybové divadlo, které pro jeho členy představovalo nejpřirozenější cestu, jak se umělecky vyjádřit. Režisérka nastudovala různé druhy tance (jazz, moderní tanec, afro-tanec a akrobatický tanec), aby každý z nich využil pro vyjádření jednotlivých nálad inscenovaných her. Slova a pohyb splývají v jedno, každé slovo scénáře je převedeno do tance tak, aby pohyb evokoval potřebné emoce.

Hraji: Francesca Angeli, Paola Amore, Lello Pesante, Alice Ricordy, Erika Bartoli, Alessio Alfano

Režie: Francesca Angeli

Rusko

Rebeka Prichard – Holka z ulice

BABI, Čeljabinsk

DNZ, sobota 1. 7. 2006, 20:30

Holky ze hry Holka z ulice mají jen samy sebe a jednu jehlu pro všechny. Umírají, lpí jedna na druhé, perou se, objímají, zrazují a zabíjejí. Naivní, neřestné, směšné a strašně, strašně ubohé. BABI předvedly svůj bohužel dokumentární „film“ s odvahou, soucitem i konstatací bezvýchodnosti. (Jekatěrina Šakšina, „Вечерний Екатеринбург“ 11. 9. 2001)

BABI jsou v Rusku v podstatě jediný divadelní soubor, který pomocí svého představení pracuje na úrovni městských rehabilitačních center pro narkomany. (Inga Em, „Челябинский рабочий“ 27. 4. 2001).

Představení začíná ještě v hledišti, kdy se herečky baví s diváky a postupně je tak uvádějí do atmosféry. Holka z ulice je již třetím počinem divadla BABI na festivalu APOSTROF. Soubor tvoří čtyři mladé herečky, absolventky divadelní fakulty Čeljabinské státní akademie kultury a umění, a jejich lektorka a režisérka Jelena Kalužskich. Byl založen na přelomu dvou tisíciletí a nepřehlédnutelným rysem tohoto zvláštního kolektivu je syntéza řeckého mytologického divadla, francouzského romantismu a moderního autismu. Zvláštností a pikantností divadla je, že v představeních hrají pouze „babi“ (ženy) - statečné, drzé a talentované. Jejich práce si získala pozornost jak laické, tak odborné veřejnosti. Divadlu, které nemá vlastní zázemí a má herečky, jež nedostávají výplatu a na živobytí si vydělávají jinak, nedávají úředníci šanci. Přes to všechno se BABI nevzdávají a dosahují řady úspěchů. A s každou novou hrou je vidět, že je jejich práce baví a jejich talent se stále rozvíjí.

Hraji: Natalia Skolova, Alla Točilkina, Jana Krivospickaja, Irina Danilova

Režie: Jelena Kalužskich

Česká republika

Luděk Kašparovský - Patrik Bořecký – Podnebí
Divadlo Koule, Brno

DNZ, neděle 2. 7. 2006, 15:00

Prvním představením Divadla Koule je hra Podnebí, s níž divadlo úspěšně hostuje na různých scénách po celé ČR a hlavně v brněnském Divadle v 7 a půl - Kabinetu múz. Podnebí se odehrává ve zvláštním meziprostoru a mezičase, v němž se setkávají osoby a osudy, které by se jinak potkat nemohly (Ježíš Kristus, Adolf Hitler, kanibal Čikatov, žena, která byla mužem aj.), což přináší mnoho zvláštních a překvapivých momentů. Podle autorů jde však hlavně o inteligentní konverzační hořkou komedii.

Divadlo Koule je nezávislé sdružení většinou profesionálních divadelníků, působících či hostujících v mnoha dalších divadlech a souborech (Městské divadlo Brno, HaDivadlo, Divadlo v 7 a půl, Divadlo na provázku, Divadlo Bolka Polívky aj.). Hlavním smyslem a cílem zakladatelů Divadla Koule - scénáristy Luděka Kašparovského a režiséra a herce Patrika Bořeckého - je uvádět původní autorská představení s originální poetikou a humorem.

Hraji: Patrik Bořecký, Kamila Kalousová, Alan Novotný, Sergej Sanža, Leona Pešková, Zdeněk Junák, Mimoszemšťan

Režie: Patrik Bořecký

Slovenská republika

Peter Oravec, Slávka Cívániová – Ester

Le MON, Nitra

DISK, neděle 2. 7. 2006, 17:15

Autorské zpracování biblického příběhu o Ester reflektuje všechny dostupné literární i historické materiály související s tímto tématem. Inscenace je inspirována jednak židovskými zvyky, tradicemi, kulturou a náboženstvím a jednak zvyklostmi, rituály a kulturou Perské říše. Hra Ester je příběhem židovského děvčete, které se hrou osudu stane manželkou perského krále Ashavera. Splní tak to, co jí bylo předurčeno ve snu, a zachrání tak židovský národ v Perské říši před vyvražděním.

V úvodu představení je symbolicky zobrazen sen, který se uskuteční v průběhu děje skrze konání postav. Koncepce hry a vztahů postav vychází ze symboliky čtyř živlů. Ty jsou personifikované do hlavních postav: Ester – voda, Haman – oheň, Ahasver – vítr, Mordechaj – země. Symbolika živlů se objevuje jak ve vizuální stránce představení, tak i v charakterech a vztazích jednotlivých postav. Tak jako voda uhasí oheň, zvítězí Ester nad Hamanem. Stejně jako oheň dokáže spálit zem, zničí Haman Mordechaje a židovský národ. Tak jako dokáže vítr rozdmýchat oheň, povýší král Ahasver Hamana nad ostatní a umožní mu tak konat jeho nekalé skutky. A stejně jako dokáže vítr rozbourit vodu a dát jí nepoznanou sílu, tak podpoří král Ester v jejím vítězství, a jako vítr dokáže uhasit oheň, zavrhně Ahasver Hamana.

Hraji: Ludmila Trenklerová, Jozef Dózy, Braňo Matuščin, Renáta Ryníková, Peter Kadlečík, Marián Hlavatý, Ján Greššo ml., Michal Vrzala, Ivan Mesároš, Michal Vrzala, Ivan Mesároš, Juraj Ilečko, Ludmila Trenklerová

Režie: Peter Oravec

Česká republika

W. Shakespeare, M. Kališ, A. Svobodová – Macbeth

Miloň Kališ + Antonie Svobodová, Praha

DNZ, neděle 2. 7. 2006, 20:30

Příběh Shakespearovy tragédie Macbeth tvoří základní osnovu představení interpretovaného třemi herečkami a jedním hercem. Široký materiál situací, témat a metafor originální předlohy je zdrojem výstavby svěbytné divadelní kompozice volně řazených „obrazů“, textu, pohybu a hudby na témata vztahu mezi osudem a rozhodnutím člověka k činu, „uhranutí“ mocí a otázek po pramenech zla v jednání člověka.

Hraji: Radek Bár, Andrea Jeřábková, Ivana Milbachová a Antonie Svobodová

Režie: Antonie Svobodová

A p o s t r o f s k á

Finsko

Jenni Kokkomäki - 1.1.

Jenni Kokkomäki, Helsinky

DNZ, pondělí 3. 7. 2006, 15:00

Žena se probouzí v prázdném bytě. Ztratila paměť. Představy prožitých událostí uplynulé noci přicházejí, aby ji mučily. Musí najít cestu k vlastnímu odpuštění. 1.1. je směsí skutečnosti, vzpomínek a deziluzí, zobrazující rozmanité dimenze onoho rána. Je to okamžik bez času a hranic. Hra pracuje s prvky samoty, lítosti a rozvzpomínání. Tato silná vizuální inscenace využívá pohybu (taneční divadlo), světla a zvuku a dalších prostředků jevištního sdělení. Hra měla premiéru 28. ledna 2006 jako off-program v Ylioppilasteatteri Theatre v Helsinkách, kde byla hrána celkem šestkrát.

Finská talentovaná herečka, tanečnice, choreografka a režisérka Jenni

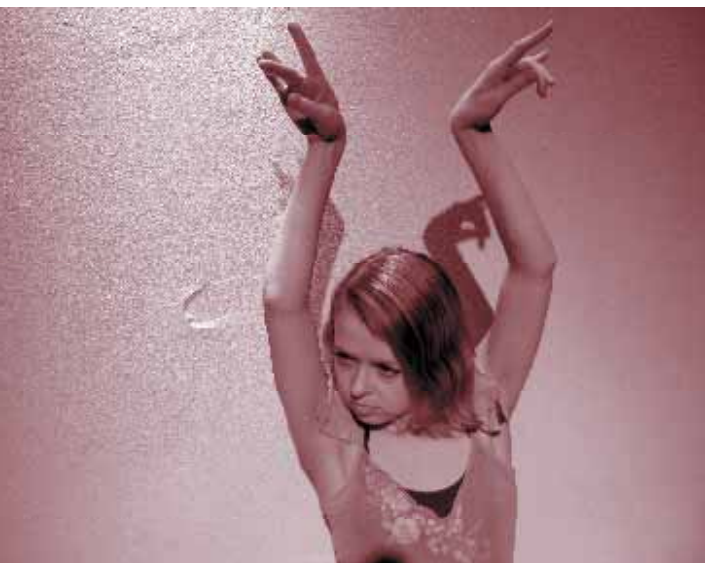
Kokkomäki, která vystudovala divadlo a drama na helsinské univerzitě, má za sebou mnohé zkušenosti v oblasti divadla a tance. Pozornost zaměřuje i na fyzické a vizuální hraní. Svá představení si sama režuruje, vymýšlí si vlastní choreografii

a především je ona sama jejich protagonistkou.

Mladá představitelka finského výrazového divadla studuje ve svých projektech okrajové divadelní žánry a tanec a hledá způsoby, jak je vzájemně přiblížit, jak je spojovat v jednotný divadelní jazyk. Jazyk nevědomí, jazyk našich snů. Abstraktní i srozumitelné, obojí v téměř čase, svébytné v různých spojeních (na rozdíl od muzikálů, varietních divadel a jiných existujících definovatelných žánrů tanečního divadla).

Hraje: Jenni Kokkomäki

Režie: Jenni Kokkomäki

Kolumbie

Christopher Marlowe – Tragický příběh doktora Fausta

Caja Negra, Medellín

DISK, pondělí 3. 7. 2006, 17:15

Katolicismus má v Kolumbii stále velkou moc, proto si soubor vybral hru, která si bere na paškál náboženské téma. Jeho autor vnímá Fausta jako představitele černé i bílé magie a stejně tak vnímá samotný katolicismus. Aby se člověk mohl vymanit z předepsaných pravidel a společenských závazků, musí se zaměřit na svoje vlastní tělo, smysly a sexualitu – což je v rozporu s náboženským diktátem. Síla tohoto představení spočívá v naléhavosti a aktuálnosti tématu, které se dotýká většiny mladých lidí. Dojem umocňují magické a okultní prvky, bubny, primitivní nápěvy, industriální motivy, Marilyn Manson... Představení chce divákům sdělit pravdu o nich samých – o jejich snech, erotických posedlostech, o jejich iluzích i utopických představách o životě – a chce je tak probudit.

Soubor Caja Negra v současnosti tvoří devět profesionálních herců a režisér José Fernando Velásquez Ramírez, který vyučuje na umělecké fakultě kolumbijské univerzity v Medellín.

Režie: José Fernando Velásquez Ramírez

Venezuela

Daniel McIvor – Nikdy neplav sám

Teatro San Martín, Caracas

DNZ, pondělí 3. 7. 2006, 20:30

Nikdy neplav sám je jako soutěž v boxu mezi Frankem a Alfonsem. V ringu proti sobě stojí dva kluci, nyní muži, a čeká je třináct kol souboje. Frank má modernější účes. Alfonsovi lépe sedí oblek. Frank loni vydělal víc peněz. Alfonso bydlí na krásném místě na předměstí. Frank chodí s přitažlivou recepční. Alfonso má jistotu, kde jeho žena strávila noc. Frank je vyšší. Alfonso je štihlejší. Frank je silnější. Kdo z nich vyhraje?

Hra si bere na paškál maskulinní jevy, jimž začal současný muž na přelomu nového tisíciletí věnovat víc pozornosti, než je nezbytně nutné: auto, dům, šaty, účes, pes, body image, násilí. Pokud jste muž, možná se ptáte: Nepozbyli jsme v touze vypadat jako moderní supermuži na lidskosti? Jste-li žena, zajímá vás: Jak máme s těmito klauny žít?

Hrají: David Villegas, Carolina Torres, William Escalante

Režie: Gustavo Ott

Estonsko

Sarah Kane – Vyčištěno

Tartu Student Theatre

DNZ, úterý 4. 7. 2006, 15:00

Vyčištěno je hra o lásce a násilí, které láska může vyvolat. Láska mezi sestrou a bratrem, mužem a ženou, mužem a mužem. Autorka hry si klade otázku: je vůbec v dnešní době a v dnešním světě láska možná?

Všichni kvůli lásce trpíme – a jedinou cestou, jak z toho ven, je smrt.

Tartu Student Theatre vzniklo v roce 1999 ve starém univerzitním městě Tartu. Tento nezávislý soubor sestává z asi dvaceti vysokoškolských a středoškolských studentů, jejichž věk se pohybuje od 18 do 32 let. Vede je profesionální režisér Kalev Kudu. Od začátku svého působení uvedli šestnáct her. Jsou otevření novým nápadům a spolupráci s jinými divadly a projekty.

Hraji: Kerttu Moppel, Vallo Toomla, Enor Niinemägi, Madis Kubu, Martin Liira, Anne Roovere, Indrek Tulp

Režie: Kalev Kudu

Mexiko

Pablo Moreno – Dům touhy - Divadlo pro slepé
Teatro Carpa Carlos Ancira, Puebla

DISK, úterý 4. 7. 2006, 17:15

Dům touhy je hra, která provokuje všechny smysly (chuť, hmat, čich, sluch) kromě zraku. Je to divadlo pro slepé (herci slepí nejsou), ale mohou si je vychutnat i lidé s nepoškozeným zrakem tak, že si před představením zavážou oči. Představení „divákům“ umožní prožít si novou zkušenost – vidět tzv. vnitřním zrakem. S rozvíjejícím se dějem budou čím dál více schopni vytvářet si dané obrazy ve své mysli. Zároveň se jim dostane příležitosti prožívat „svět“ z pohledu nevidomých. Právě pro sociální aspekt je představení publikem vysoce ceněno. Tvůrci tohoto představení vycházeli z výsledků výzkumu, který se zabýval přenosem emocí hry na publikum, a na němž se podíleli oftalmologové, psychologové, muzikoterapeuti, spisovatelé, herci a samozřejmě slepci. Projekt je uváděn již pět let a odnesl si řadu ocenění.

Soubor Carlos Andora byla založen v roce 1990. V dnešní době má na repertoáru přes dvacet představení. S unikátním projektem Divadlo pro slepé procestoval celé Mexiko a vystoupil na mnohých zahraničních festivalech (USA, Izrael, Kolumbie, Tajwan, Kuba, Chile).

Režie: Pablo Moreno Viveros

Slovenská republika

Daniil Charms, Jozef Krasula – Vzpomínky budoucího starce

Divadelné združenie Partizánske

DNZ, úterý 4. 7. 2006, 20:30

Přímo symptomatický osud autora, který je podobný osudu mnohých sovětských intelektuálů a umělců první poloviny minulého století, se vinou stalinských čistek uzavřel v roce 1942 za dosud nevyjasněných okolností během „hospitalizace“ na psychiatrickém oddělení transportní věznice. A právě tyto skutečnosti spolu s mistrovským literárním odkazem Charmse vedly DZ Partizánske k vytvoření této hry – divadelní výpovědi se silným lidským příběhem. Tato tragicko-komická a místy i veselá inscenace vypráví o kolotoči prázdných a nenaplněných dnů, které se točí stále dokola, jakoby bez konce... Totální nepřítomnost existence a bytí. Celkově vzato: nic neexistuje. Ani v hlavě, ale ani mimo ni. Nic. Je nebezpečné přemýšlet nad čímkoli a o čemkoli. Konec? Slepá ulička? Kdo ví...? Nic už není jako na začátku, opravdu. Hru tvoří dvě vypravěčské linie: autorův pohnutý životní osud a jeho literární činnost a dochované zápisky.

Divadelné združenie Partizánske vzniklo v roce 1980 jako studentské divadlo a od svého založení se postupem času zařadilo mezi vyspělé amatérské soubory na Slovensku. Hostovalo na mnoha prestižních festivalech nejenom v SR, ale i v zahraničí (Monako, ČR, Japonsko, Švýcarsko, Mexiko, Finsko aj.). Ve své tvorbě divadlo klade důraz na pravdivost a upřímnost hereckého projevu a laskavý pohled na svět okolo sebe.

Hrají: Dagmar Krasulová, Miriam Jancová, Tatiana Bohmová, Jana Gocová, Jana Dobešová, Lenka Paulovičová, Juraj Ulický, Štefan Janco, Ondrej Bohm, Juraj Kováč, Ladislav Tischler, Peter Smatana, Albert Bálint/Anton Staňák

Režie: Jozef Krasula a kol.

DÍLNA A

Divadlo jako hra

Sergej Sanža, Michal Bumbálek, ČR

Místo konání..... **Divadlo Na zábradlí, Anenské nám. 5, Praha 1**
Datum konání..... **1. – 3. července**
Hodina konání..... **10:00 – 13:30**
Závěrečná prezentace..... **ANO, 4. července 2006 v 11.00**

Akrobati, mimové a žongléři... Svět barev, pohybu a svobody, svět jak pro Federica Felliniho se vám na tři dny otevře v Divadle Na zábradlí a přilehlých končinách. Dílna, kterou povedou dva herečtí profesionálové, by vám měla ukázat, že cesta k divadlu se dá vyšlapat i na chůdách. Seznámí vás s dovednostmi, které se dobře vyjmají pod cirkusovým šapitó, ale zároveň by neměly být cizí žádnému herci.

Program dílny:

1. den principy nonverbálního divadla: pantomima, výrazové možnosti těla a jeho řeč, pohybová charakterizace postavy, na závěr tvorba mini-představení, video – Rumiště
2. den plenérové divadlo: zákonitosti plenérového divadla, využití chůd, akrobacie a dalších prostředků při hraní pod širým nebem, video - Ne-splněná přání
3. den cirkus a divadlo: využití cirkusových prostředků při přípravě divadelního představení a využití cirkusového stanu pro divadelní účely (akrobacie a žonglování), video - Cirkus aneb se mnou smrt a kůň

Sergej Sanža a Michal Bumbálek jsou členové divadla Facka, které vzniklo v roce 1997 jako nonverbální a plenérové divadlo. Toto divadlo vychází z tradic klasické pantomimy a komedie dell'arte. Diváci APOSTROFu, Praha 2006 mají možnost vidět Sergeje Sanžu v představení Podnebí, které uvede Divadlo Koule.

DÍLNA B

Evropa - Žena na hranici, žena v srdci
Jelena Kalužských, RU; Akram Staňk, ČR

Místo konání:..... Divadlo U Valšů, vchod z Karolíny Světlé 18/286, Praha 1
Datum konání:..... 1. – 4. července, resp. během července
Hodina konání:..... 10:00 – 14:00
Závěrečná prezentace:..... ANO, cca 25. července 2006

Tématem dílny bude život ženy v Evropě. V jejím srdci, tzn. ve středu a snad i západoevropské skutečnosti současného Česka - i na jejím samém okraji, v hloubi Ruska, pod Uralem. Dílna je součástí širšího projektu, v jehož rámci vzniknou dvě představení: „ruské“ v režii Akrama Staňka a „české“ pod taktovkou režisérky Jeleny Kalužských z Čeljabinska.

Dílna Evropa – Žena na hranici, žena v srdci zájemcům přiblíží práci ruské režisérky a zároveň bude plnit funkci jakéhosi konkurzu k účasti na projektu, který se uskuteční v průběhu měsíce července. Jeho náplní bude nastudování současné ruské hry Anny Bogačevy s názvem **Učit se, učit se, učit se...** Jak toto představení, tak i to druhé v režii Akrama Staňka by se spolu měla setkávat při několika dalších příležitostech v Rusku a v České republice a snahou je „prodat“ výsledek tohoto mezinárodního projektu i mimo zmiňované země.

Alespoň částečná znalost **ruštiny** je výhodou.

UPOZORNĚNÍ:

Vzhledem k tomu, že první část – ta na festivalu - je vlastně konkurzem k účasti v její druhé fázi, je možné se přihlásit pouze při ochotě strávit větší část července přípravou představení pod vedením ruské režisérky Jeleny Kalužských.

DÍLNA C

Slova, slova, slova

Jan Nepomuk Piskač, ČR; Gustavo Ott, Venezuela; Gustav Adolf Frank, Německo;

Místo konání..... Divadlo Na zábradlí, Anenské nám 5, Praha 1
Datum konání..... 30. června (16:00 v divadle DISK) - 5. července
Hodina konání..... 10:00 - 13.00
Průběžná prezentace 1. - 4. 7. ve 13:30 a 5. 7. v 10:00 v Divadle Na zábradlí
při veřejných diskusích o shlednutých představení uplynulého dne

Dílna je vedena v anglickém jazyce.

Dílna vznikla ve snaze zaplnit prostor, kterého se mnozí účastníci v minulosti na festivalech Apostrof dožadovali – totiž prostor pro odbornou kritiku. Je koncipována jako kritický diskusní klub pro ty, kteří by rádi prověřili své názory na divadlo a schopnosti jejich formulace pod vedením profesionálů v oborech dramaturgie, dramatiky i režie. Účastníci budou mít příležitost prodiskutovat všechna festivalová představení a budou se učit hledat mezi nimi paralely i odlišnosti. Snahou bude postihování jedinečného i obecného a třibení schopnosti odborné reflexe viděných představení. Účastníci dílny pak denně během krátkého sezení zveřejní před zájemci z řad diskutovaných souborů výsledky svých úvah.

Na konci festivalu bude výsledkem práce Kritický sborníček ke všem festivalovým představením, který obdrží poštou po návratu „domů“ všechny účinkující soubory jako památku i odbornou reflexi své festivalové účasti.

DÍLNA D

Klauniáda

Mandakh-Orgil Ravjir, Mongolsko

Místo konání..... Divadlo DISK, Karlova 25, Praha 1
Datum konání..... 1. - 3. července
Hodina konání..... 10:00 - 14.00

Mandakh-Orgil Ravjir, šéf a režisér Střediska současného mongolského umění (Contemporary Art Center of Mongolia – NGO), během festivalu APOSTROF povede dílnu zaměřenou na klauniádu a pantomimu.

NGO bylo založeno, aby rozvíjelo a pracovalo s novými uměleckými žánry a zároveň je kombinovalo se styly tradičními. Jeho záměrem je rozvíjet dovednosti u všech, kteří se na jeho aktivitách podílejí, účastnit se různých festivalů, seminářů a soutěží a přitom zůstat otevřeno novým podnětům.

V současnosti se NGO podílí na organizaci různých uměleckých a kulturních akcí zaměřených na všechny druhy současného umění, podporuje mladé výrazné osobnosti, kterým poskytuje širokou škálu workshopů, odborných školení, seminářů a sou-
těží doma i v zahraničí.

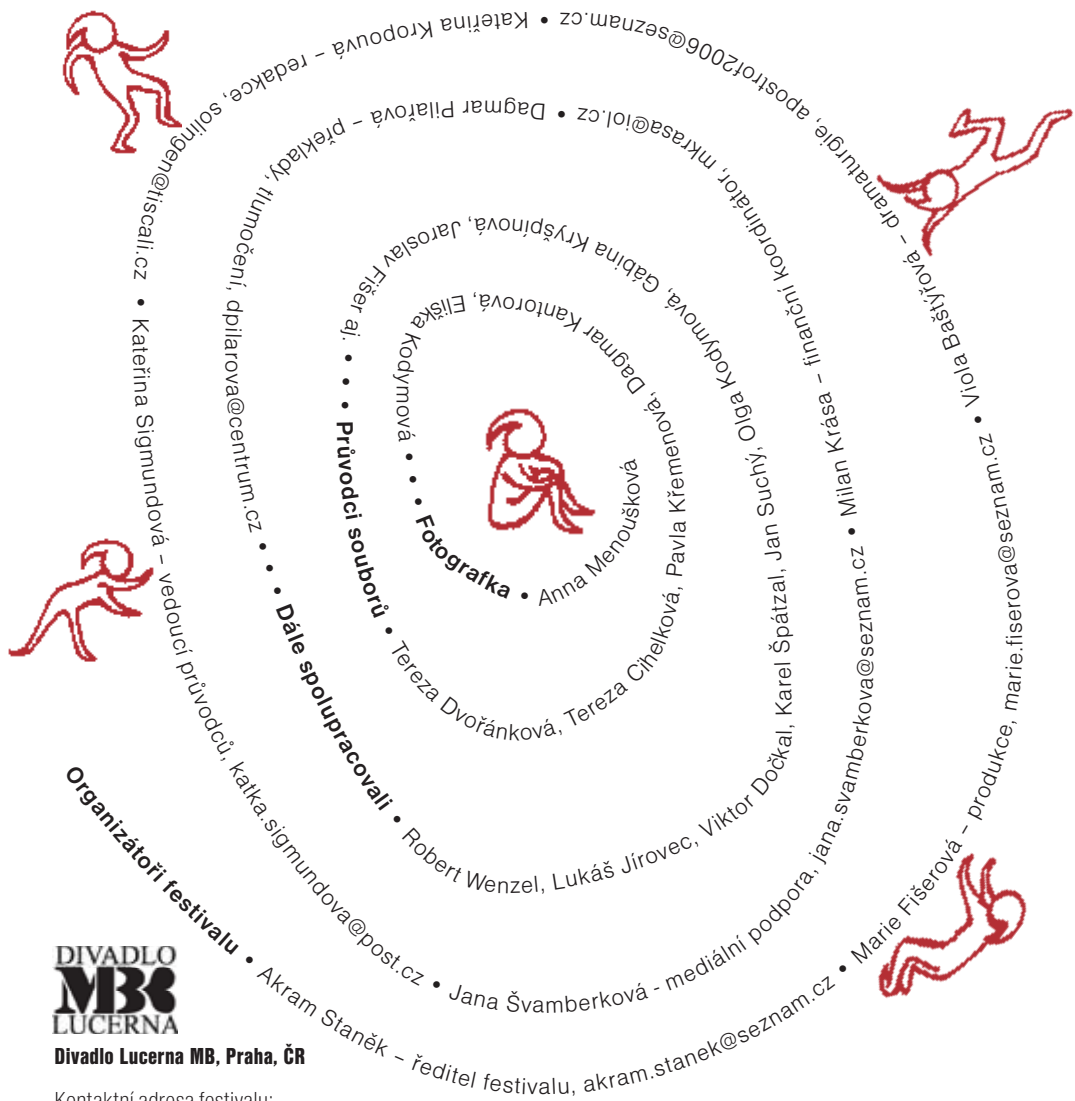
Mandakh-Orgil Ravjir pracoval přes dvacet let ve Státním mongolském cirkuse jako klaun (často ve spolupráci se zvířaty). V období demokratické revoluce či během ekonomické krize na počátku devadesátých let se stal jedním z největších přívrženců mongolského umění a kultury, zakladatelem a realizátorem řady projektů, které si kladly za cíl udržet Mongolsko "naživu".

Projekty, na kterých se podílel, obsáhly osmnáct druhů umění v sedmi žánrech: např. v roce 1992 Cirkus profesionálních artistů Mongolska či v letech 1993 - 1995 Festival profesionálních zpěváků a Pěvecké soutěže, jichž se účastnilo 80 - 95 mongolských zpěváků (s nekomerčními záměry)

V devadesátých letech se mu v jeho činnosti přestalo dařit, proto organizování a sponzorování těchto uměleckých aktivit zaměřených na současné umění přerušil.

Nedlouho poté se k nim ale znovu vrátil. V roce 1998 Ravjir spolu se slavným mongolským režisérem Badruuganem založil Mongolské pantomimické divadlo. V roce 2000 Baadrugan zemřel a tato smutná událost se stala impulzem k založení Střediska současného mongolského umění.

DIVADLO
MB
LUCERNA

Divadlo Lucerna MB, Praha, ČR

Kontaktní adresa festivalu:

Divadlo Na zábradlí

Anenské nám. 5, 115 33 Praha 1, ČR

Marie Fišerová: +420/603/461917

mfisherova@nazabradli.cz

apostrof2006@seznam.cz

<http://apostrof scena.cz>

Katalog připravili a za případné nedostatky v textu se předem omlouvají: Viola Baštyřová (texty v čj, korektury), Dagmar Pilařová (překlad do aj, korektury), Marie Fišerová (korektury, produkce), Kateřina Kroupová (grafické návrhy), Akram Staněk (grafické zpracování). Fotografie v katalogu: archiv souborů a festivalu APOSTROF.

Praha, červen 2006

Central Dramatic Theatre Company

No:01, Tnang Tien Str.
Hanoi,Vietnam
Nguyen Anh Dung – ředitel
nhahatkichvn@vnmail.vnd.net

Thag-Theater Fellbach

Under den Borkem 1,
D-70619, Stuttgart, Německo
Gustav Adolf Frank – vedoucí a režisér
thagfrank@freenet.de

Puppetry Studio Sarajevo

Čemaluša 2
71000, Sarajevo, Bosna a Hercegovina
Andrea Soldo – manažer
asoldo@gmail.com

L' ISOLA CHE' C'E'

Via E.Narducci 34
00135, Řím, Itálie
Francesca Angeli – ředitelka
angifrancesca@hotmail.com

Workshop of the New Play BABI

40 let Pobedy Str. 47-185
Čeljabinsk, Rusko
Jelena Kalužských – režisérka
mnpb@mail.ru

Divadlo Koule

Zámečnická 8
602 00, Brno, ČR
Luděk Kašparovský – ředitel
divadlokoule@centrum.cz

LE MON

Tehelná 52
949 01, Nitra, Slovensko
Peter Oravec – režisér
peter_oravec@centrum.sk

Miloň Kališ + Antonie Svobodová

Praha, ČR
antonie@seznam.cz

Jenni Kokkomäki

Väinö Auerin katu 1 p 56
00560, Helsinki, Finsko
jennikokko@yahoo.com

Caja Negra Artistic Corporation

Carrera 44 No. 47-28
Medellín, Kolumbie
José Fernando Velásquez Ramírez – ředitel
cajanegra.teatro@hotmail.com

Teatro San Martín de Caracas

AV.PPL.San Martín C PTE 9
Caracas, Venezuela
Gustavo Ott – ředitel
gustavott@yahoo.com

Tartu Student Theatre

Kalevi 24
510100, Tartu, Estonsko
Kalev Kudu – režisér
kalevkudu@hot.ee

Teatro Campa Carlos Ancira

11 Poniente 1912, Centro,
720 00, Puebla, Mexico
Pablo Moreno Viveros – ředitel
teatro_carpa@yahoo.com

Divadelné združenie Partizánske

DK, nám.SNP 12
958 01, Partizánske, Slovensko
Jozef Krasula – vedoucí souboru
jkrasula@gallery.sk

Festival vznikl za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Městské části Praha 1.

30th June
. června

— 4th July
. července

2006

15:00

Na zábradlí

17:15

DISK

20:30

Na zábradlí

30

CHYTNÍ
SE
APOSTROFU!

VIETNAM

Oyster – Mussel –
– Snail – Clam

**Central Dramatic
Theatre Company**

GERMANY

Kreisler/Kander:
Blue Bird

THAG Theater

01

BOSNIA HERZEGOVINA

Bonding Balkan
Magical & Ritual
Games

Puppetry Studio

ITALY

Stefano Romani:
Broilers

L'Isola Che c'e'

RUSSIA

Rebeka Prichard:
Backstreet Girl

BABI

02

CZECH

Luděk Kašparovský:
Podnebí

Theatre KOULE

SLOVAKIA

Civáňová/Oravec:
Ester

DS Le MON

CZECH

Kališ/Svobodová/
Shakespeare:
Macbeth

Kališ - Svobodová

03

FINLAND

1.1.

Jenni Kokkomäki

COLOMBIA

Christopher Marlowe:
The Dr. Faust's Tragic Story

**Caja Negra,
Artistic Corp.**

VENEZUELA

Daniel McIvor:
Never Swim Alone

Teatro San Martín

04

ESTONIA

Sarah Kane:
Cleansed

**Tartu Student
Theatre**

MEXICO

Pablo Moreno:
Theater for the Blind
and Blindfolded

**Teatro Carpa
Carlos Ancira**

SLOVAKIA

Charms/Krasula:
A Future Greybeard's
Memoires

**Div. združenie
Partizánske**